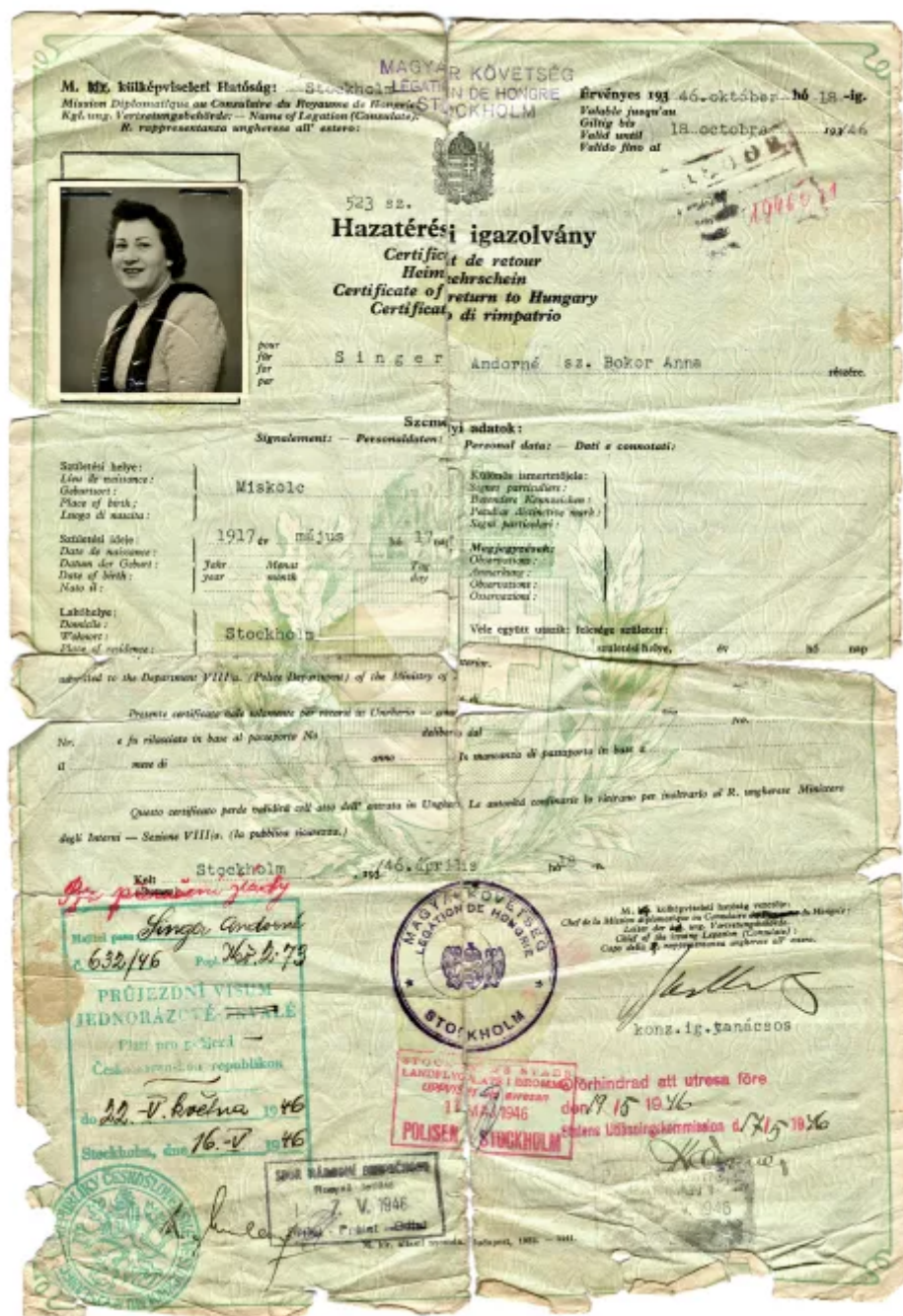

Hazatérési igazolvány 1946-os dátummal. 'Ez az igazolvány csak Magyarországra való hazatérés céljára érvényes. Magyarországra való beutazás alkalmával érvényét veszti, a határszéli útlevelellenőrző közegek által bevonandó és a m. kir. Belügyminisztérium VIII/a (Közbiztonsági) osztályához felterjesztendő.' Szóval úgy jöttem haza, hogy ők fizettek mindent, a repülőjegyet, Stockholmban a szállodát, ahol néhány napot kellett tölteni, mert éppen beteg lettem. Sajnos eladtam az ezüstöket, amit ajándékba kaptam tőlük. Lehetett fél áron anyagokat venni meg mindenfélét, én vettem, hogy hozom haza, meg cipőt a gyerekemnek, meg mit tudom én. Úgy jöttünk a repülőtérrre. Nagy szatyrom volt, és volt külön egy nagy csomag, ami már nem fért volna bele a hazahozatalba. Több volt a súly, mint amit lehet. Rám nézett a tiszt, és azt mondja nekem: 'Nem baj, írja ide, hogy élelmiszer.' Szóval mindenben annyira emberek voltak. Akkor ültem először repülőgépen. Prágában állt meg a gép, és másnap tehervonattal jöttünk haza. Már vártak.

A gyerekem az urammal, az anyám, a testvérem, a nagynéném. Szóval mindenki. Két évre rá jöttem haza. Pontosan. Májusban vittek el a születésnapom előtt, és májusban érkeztem haza, a születésnapomra.